

Kerkstraat in een ver verleden ...

In een van de eerste panden aan de Kerkstraat, vestigde zich boekhandel Gebr. Luyt. Daar was D. Brasser de directeur. A.M. van Dorth de bedrijfsleider. Behalve een boekhandel was er in het pand ook een drukkerij. Later was 'De Merwestreek' er ook gevestigd. Op de hoek met de dijk zien we de slagerswinkel Jan Bakker. De zoon van Sjorse zal wel weten welke etalage bij de jongelui favoriet was. (B.L.)

Naer de rechbank in Dordt

Op 'n keer verhuisde me van d'n Dwarstraet naer de Nieuwe uibraaijing. "Hêemel aan d'n Tienegt," zeeje ze in de Legebordebuurt. Zellef ben 'k daer nooit gewend geraakt. Ik bleef nae schooltijd gewoon i m'n ouwe buurtie komme. Daer weunde m'n maotjies en daer was ommers ok d'n tuin van Nieuwpoort. Nae de lêêgere school gong 'k naer de Mulo in de Willeminastraet. Vanuit m'n nieuwe weunadres fietste je naer school en onderweeg haolde je iemand op die ok i je klas zat. We fietste de Stesjonsweg op, gonge deur de Kaarekstraet en nae de stêene brug rechtsaf 't bochie om en de Willeminastraet in.

't Wier een gewoonte om op donderdag, 's middas voor 't school aangong, eve te kijke of t'r nog wà nieuws was in d'n etelaozie van boekhandel Luijt in de Kaarekstraet. We fietste dan de stoep op bij Jan Bakker de slaoger en zonder af te stappe kò je je voet op 't kezijn zette van d'n etelaozie. Eve kijke en weer vedder. Waerom op donderdag? Nou, dan hing de nieuwe Lach* voor 't raom. D'r stinge altijd mooie maaider op de voorkant van dà blad, mêêstal schaers geklêed.

Op 'n mooie zeumersdag in 1958, 't was weer donderdag, fietste ik met 'n maot de stoep op bij de slaoger. 't Was 'n lêêg stoepie. Een klaain snoksie aa je stuur en je ree zôd de stoep op,

naer d'n etelaozie van Luijte. We wazzen 't 'r over êêns dat 't deuze keer wel 'n hêêle mooie maaid was. Op 't mement dà me vedder naer school wouwe fietse, sting d'r inêêns 'n pliesie naest ons. Hij zee dat ie hà gezien dà we de stoeprand op fietste en dat was verbôôje. We konne hôôg en lêêg springe, maor we wiere opgeschreve. We zouwe d'r binnekort wel van hore, zee de pliesie. En ja hoor, een week laeter lag t'r een brief thuis op taofel. Daer sting in dà we mosse voorkomme bij de ketonrechter in Dordt. Thuis bôôs netuurlijk. "Je zurreg mor dat 't niks gao koste," wier d'r gezeed.

M'n maot en ik op d'n bewusten dag op de fiets en met de pont naer Dordt om in de Steegoverslôôt voor de rechter te verschijne. De rechter zee: "Ik lees in 't proces verbaal dat jullie op het trottoir hebben gefietst. Jullie zouden moeten weten dat dit niet is toegestaan. Waarom deden jullie dat?" We zeeje dà me wouwe kijke naer de nieuwe Lach, die in d'n etelaozie van d'n boekhandel hong. "En wat is daar de reden van?" vroeg de rechter. "Omdat 'r aaltijd een mooie maaid voorop dà blad staot." zeeje we. De rechter raopte 't perces verbaol op en hiew dat voor z'n faosie. 't Duurden 'n hêêl pôôsie en uitaaindelijk zee die: "Jullie moeten beloven dat het niet weer zal gebeuren en in het vervolg afstappen als jullie weer gaan kijken." Die belofte deeje we graeg. "Ik zal het voor deze ene keer bij een waarschuwing laten: wegwezen en vlug naar school!" zee de rechter. Je kon nog aan z'n rôôje kop zien dat ie stiekum hà zitte lache...

*) De Lach was vroeger een weekblad met pin up girls, cartoons en vrolijke anekdotes.

Zeun van Sjorse